

عنوان مقاله:

بررسی مولفه فرم در هویت معماری آرامگاهی معاصر ایران

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

امین ریسمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، گروه معماری، شیراز، ایران

طاهره نصر - دکترای تخصصی شهرسازی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، گروه معماری، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

در میان زیر مجموعه های معماری، معماری آرامگاهی از جایگاه ویژه ای برخوردار است. این دسته از بناها، از جنبه های مختلف معماری، تاریخی، هنری، مذهبی و اجتماعی قابل مطالعه و بررسی اند. این پژوهش به بررسی مولفه فرم در هویت معماری آرامگاهی معاصر ایران میپردازد. هدف پژوهش این است که با بررسی ویژگیهای کالبدی ابنیه آرامگاهی، مولفه های فرمی آن را تبیین و ارتباط آن را با هویت آمیخته و معماری ایرانی شناسایی نماید. تحقیق از نوع نظری با روش توصیفی می باشد. انواع معماری آرامگاهی ایران در دوره معاصر شامل آرامگاهها (نشانه شهری، مونومان و یادمان)، مجموعه های آرامگاهی و باغ موزه میباشد. از این میان، ابنیه آرامگاهی شاخص در دوران معاصر تحلیل و بررسی گشته اند که عبارتاند از: آرامگاه حافظ، آرامگاه ابن سینا، آرامگاه فردوسی، یادمان خیام، آرامگاه میرزا احمد نیریزی، آرامگاه نادرشاه، آرامگاه کمال الملک. با توجه به این که شخص آرمیده در آرامگاه های ایران در دوره معاصر شامل شخصیت های علمی و دینی، مشاهیر فرهنگی و ملی میباشد، نگارندگان بر این باورند که، توجه به آرامگاه و آرامگاه سازی در دوره های معاصر معلول علاقه، ارادت دوستداران، جهت معرفی متوفی به اجتماع و حفظ هویت فرهنگی و ملی می باشد. نتایج بررسی نگارندگان حاکی از آن است که ایده های زیر در طراحی این ابنیه لحاظ گردیده است. ایده های مذکور عبارت اند از: 1. ایده برداری از برج های آرامگاهی معماری ایرانی، مفاهیم و فرم معماری ایرانی، نشانه گرایی مرتبط از معماری ایرانی و استفاده از مبادی بصری فرم شناسی 2. ایده برداری از هویت آرمیده (مکتب و فضای فکری)، ابنیه مرتبط و معاصر شخصیت آرمیده.

کلمات کلیدی:

ابنیه آرامگاهی، معماری معاصر، مولفه فرم، کالبد یادمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353833>

